

ПЕТЯ ПЕТРОВА

НЕВИДИМИЯТ

*Една история за споделеност,
съпричастност и подкрепа*

ПОРЕДИЦА „ГОТОВИ ЗА ЖИВОТА“

Издателство „Израстване“, 2022

© Издателство „Израстване“, 2022 г.

НЕВИДИМИЯТ

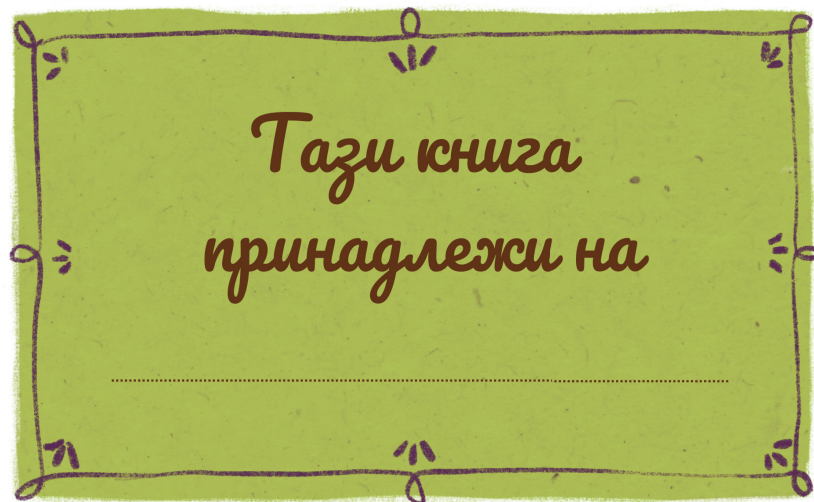
© Петя Петрова – автор, 2022 г.

© Цвета Петрова – илюстратор, 2022 г.

Елена Коева-Юрченко – редактор и коректор

Всички права запазени! Текстът или откъси от него, илюстрациите и търговската марка не могат да се възпроизвеждат под каквато и да е форма – електронна, механична, фотокопирна, презапис или по друг начин за каквито и да е цели, без изричното писмено разрешение на носителя на авторските права.

ISBN: 978-619-92209-4-8 / ISSN: 2815-3693

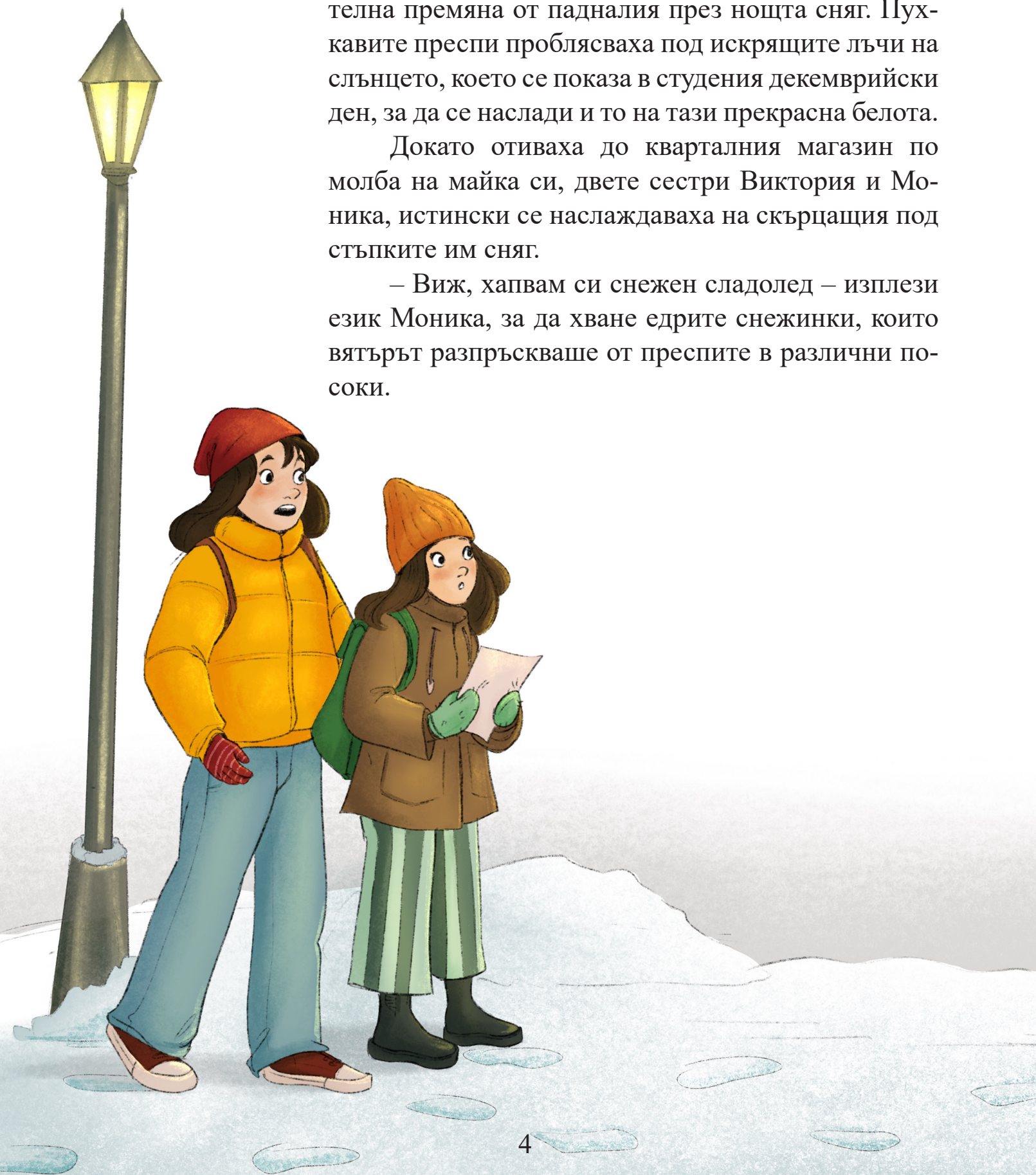

Тази книга
принадлежи на

В неделната сутрин градът осъмна в ослепителна премяна от падналия през нощта сняг. Пухкавите преспи проблясваха под искрящите лъчи на слънцето, което се показва в студения декемврийски ден, за да се наслади и то на тази прекрасна белота.

Докато отиваха до кварталния магазин по молба на майка си, двете сестри Виктория и Моника, истински се наслаждаваха на скърцащия под стъпките им сняг.

– Виж, хапвам си снежен сладолед – изплези език Моника, за да хване едрите снежинки, които вятърът разпръскваше от преспите в различни посоки.

– Недей! Ще имаш гърлобол точно за ваканцията – засмя се дванадесетгодишната Виктория и тъкмо да оправи нахлупената до очите шапка на малката си сестра, едно момче я блъсна, преминавайки като хала.

– Хееей, гледай къде ходиш! – извика Вики, олюлявайки се.

Момчето рязко се обърна и смутено изстреля:

– Извинявай! Без да искам!

Едва тогава Вики разпозна новия ученик, който дойде в класа ѝ в началото на учебната година. Без да дочака отговор, той продължи да крачи забързано по тротоара, покрит с вече утъпкан сняг. От раницата на гърба му изпадна лист хартия, който вятърът довя право в ръцете на Мони.

– Невидимият – прочете тя. – Какъв е този комикс?! Не съм попадала на него... Хм, всъщност е доста добър... – заключи деветгодишното момиче като виден познавач на комикси.

– Това не е никакъв комикс, а просто рисунки, които той драска постоянно в училище.

– Кое е това момче? – попита Моника, разбрала, че сестра ѝ го познава.

– Невидимият...
Ъъ... – за момент Виктория не успя да се сети за името му. – Казва се Мартин. Дойде в класа ни тази година. Преместили са се в нашия град... Не знам защо... Не знам и откъде...

„Май нищо не знам за него!“ – озадачено си каза наум тя, но бързо се отърси от объркването и продължи:

– Малко е странен... Често закъснява за училище. Мълчи, не говори с никого – само рисува. Понякога дори забравяме, че имаме нов съученик. Направо е незабележим! Затова всички го наричаме „Невидимият“.

– Така е нарекъл и героя от комикса – Невидимият. Макар че, ако питаш мен... трябва да рисува по-скоро Хари Потър – каза шеговито Моника и двете сестри прихнаха да се смеят заради очевидната прилика на Мартин с младия магьосник от известната поредица.

– Ах, ти! – Вики щипна закачливо малката си сестра по нослото. – Хайде, че мама ни чака!